

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **S.I., s. r. o.**, B.Ž., IČO: X., zast. JUDr. A.S., advokátkou so sídlom D.Ž. proti žalovanému: **B.G.**, nar. X., S.Ch.S., o **7 578,80 eur (228 319 Sk) s prísl.**, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 24. júna 2010, č. k. 9 Cbs 137/2003-350, takto

r o z h o d o l :

Napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 24. júna 2010, č. k. 9 Cbs 137/2003-350 sa **z r u š u j e** a vec sa **v r a c i a** súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 24. júna 2010, č. k. 9 Cbs 137/2003-350 žalobu zamietol a žalobcu zaviazal zaplatiť žalovanému 378,91 eur na náhradu trov konania.

Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvého stupňa vyplýva, že žalobca žalobou došlou prvostupňovému súdu 16. októbra 2003 žiadal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu náhradu škody 7 578,80 eur (228 319 Sk) s prísl. a trovy konania.

Súd prvého stupňa rozsudkom z 18. januára 2005, č. k. 9 Cbs 137/03-132 zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 228 319 Sk so 14-percentným úrokom z omeškania od 23. septembra 2003 až do zaplatenia a trovy konania vo výške 48 854,80 Sk.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalovaný, o ktorom rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením z 15. novembra 2006, č. k. 6 Obo 381/05-171 tak, že napadnutý rozsudok prvostupňového súdu zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Dôvodom, pre ktorý Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil napadnutý rozsudok

prvostupňového súdu, bolo nedoručenie žaloby do vlastných rúk žalovanému a pojednávanie bez riadne preukázaného doručenia predvolania na pojenávanie žalovanému.

Prvostupňový súd preto v novom konaní odstránil mu vytýkané vady, pričom pri svojom rozhodovaní vychádzal z doteraz vykonaného dokazovania, ktoré doplnil o výsluch svedkov L.S., Ing. K.H., Ing. P.M., B.K., V.L., Ing. M.M., Z.C., R.M., ako aj písomnými dôkazmi e-mailovej správy zo 14. februára 2007, adresovanej konateľom žalobcu Ing. D.K. zo spoločnosti B., s. r. o., z ktorej prvostupňový súd mal preukázané, že zákazník žalobcu bol spokojný s poskytovanými službami žalobcu, ktoré zabezpečoval žalovaný, a preto využil ponuku získanú na základe informácie žalovaného.

Prvostupňový súd sa nestotožnil s tým, že by žalovaný žalobcovi spôsobil škodu v sume 152 213 Sk, ako je stanovená v znaleckom posudku, ani so sumou primeraného zadosťučinenia obsiahnutou v tomto posudku. Pre objektívnosť, podľa názoru súdu prvého stupňa, malo dôjsť k prepočtu výkonov, ktoré pre žalobcu vykonával žalovaný za určité časové obdobie, s porovnaním týchto výkonov s ostatnými pracovníkmi žalobcu. Pri poskytovaní služieb je na tom-ktorom odberateľovi, ako je spokojný s vykonanou prácou, ktorú mu garantuje konkrétny zamestnanec prostredníctvom zamestnávateľa. Ak žalovaný oznámil napr. Ing. K., že končí svoj pracovný pomer u žalobcu a bude poskytovať tieto colno-deklaračné služby u iného zamestnávateľa, z tohto zistenia ešte nie je preukázané, že na základe tohto oznámenia automaticky odišiel od žalobcu jeho zákazník.

Podľa názoru prvostupňového súdu žalobca nepreukázal, čo v rámci obchodného tajomstva považoval medzi poznatky a informácie o spôsobe a systéme práce za tak originálne a jedinečné, že aplikácia tohto spôsobu a systému práce so zákazníkmi pri vybavovaní colných deklarácií je iná a zaslúžili si tento postup práce ochranu v rámci obchodného tajomstva.

Súd prvého stupňa preto žalobu žalobcu zamietol a o trovách konania rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O. s. p. tak, že ich náhradu priznal úspešnému účastníkovi, t. j. žalovanému.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca a navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie z týchto dôvodov:

Napadnutý rozsudok prvostupňového súdu je v rozpore so zisteným skutkovým a právnym stavom, pretože nezohľadňuje skutkové okolnosti preukázané v konaní a právne vyhodnotenie nevychádza zo zisteného skutkového stavu a napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Z dôkazov vykonaných prvostupňovým súdom nevyplýva, že žalovaný ako vedúci pobočky žalobcu v Bratislave, ktorá mala 3 zamestnancov, inicioval prechod k svojmu novému zamestnávateľovi, ktorý pôsobil konkurenčne k spoločnosti žalobcu, aj svojej podriadenej zamestnankyne B.K., oslovoval klientov žalobcu a ponúkal im spoluprácu u svojho nového zamestnávateľa, v konkurečnej spoločnosti svojho nového zamestnávateľa mal na starosti novo zriaďovanú pobočku v Bratislave, aby prosperovala a bola mu podriadená bývalá zamestnankyňa žalobcu B.K..

Žalovaný vedome nepreberal zásielky a nezúčastňoval sa pojednávanií, na rozdiel od žalobcu, ktorí sa riadne zúčastnili všetkých pojednávanií, ktoré boli odročené bez prejednávania veci. Rovnako predvolaní svedkovia sa riadne zúčastnili všetkých pojednávanií, ktoré boli odročené bez prejednávania veci. Žalobca listom z 12. mája 2008 požiadal o opravu zápisnice z pojednávania z 13. marca 2008, v ktorej je omylom pri písaní uvedené, že žalovaný a právna zástupkyňa svoju neúčasť ospravedlnili, pričom podľa informácie súdu danej na pojednávanií žalovaný a právna zástupkyňa svoju neúčasť neospravedlnili a súd uviedol, že im bude uložená poriadková pokuta. Táto však uložená nebola.

Odvolateľ má za to, že vykonaným dokazovaním a dôkazmi bola preukázaná opodstatnenosť žalobného návrhu v celom rozsahu. Prvostupňový súd v odôvodnení rozsudku nevyhodnotil výpovede svedkov v ich celistvosti, uvádza len tie výťahy z výpovedí, ktoré svedčia rozhodnutiu súdu, vyjadruje názor na metodiku znaleckého posudku predloženého v konaní, nenariadil znalecké dokazovanie napriek návrhom žalobcu, uvádza skutočnosti, ktoré neboli v konaní tvrdené ani dokazované (služobný telefón žalovaného, ktorý údajne žalobca nežiadal vrátiť), uviedol, že obchodné tajomstvo žalobcu spočívalo v postupe prác, pričom predmetom obchodného tajemstva, tak ako bolo tvrdené a preukázané v konaní (pracovný poriadok žalobcu, pracovná zmluva žalovaného, písomné upozornenia žalobcu adresované žalovanému, znalecký posudok), je zoznam klientov a znalosť cenových ponúk.

Prvostupňový súd sa stotožnil s tým, že je v poriadku, keď žalovaný platený z peňazí žalobcu oslovoval klientov žalobcu, aby prešli k jeho budúcemu zamestnávateľovi, že žalovaný ako zamestnanec žalobcu oslovil svoju podriadenú, aby išla pracovať ku konkurencii, že žalovaný služobným autom za peniaze žalobcu navštívil p. K., aby ho prehovoril na odchod od firmy žalobcu ku konkurencii, že žalovaný zlikvidoval pobočku žalobcu v čase, keď od žalobcu poberal mzdu, pričom žalobca si voči žalovanému vždy dôsledne plnil všetky povinnosti zamestnávateľa. Akceptovanie praktík žalovaného súdom je dôkazom nevyožiteľnosti práva a neúnosných podmienok na podnikanie.

Následne odvolateľ rozoberá výsluchy svedkov a má názor, že žiaden zo svedkov nepovedal, že ho žalovaný neoslovil, pozná telefón žalovaného a oslovil žalovaného na jeho súkromnom telefóne s požiadavkou na poskytnutie služieb. Ďalej poukazuje žalobca na e-mailovú správu z 19. februára 2007 Ing. D.K., ktorá v úplnom znení vyznieva inak, ako ju tlmočil prvostupňový súd. Žalobca listinnými dôkazmi preukázal svoje tvrdenia, že je nevierohodná argumentácia žalovaného o tom, že ho sami obchodní partneri oslovili na mobilnom telefóne. Používanie služobného telefónu žalovaným od novembra 2004 žalobca preukázal (inventúrnym súpisom a pod.).

Ďalej odvolateľ poukázal na znalecký posudok znalkyne Ing. M.M. a má za to, že žalobca preukázal protiprávne konanie žalovaného v celom rozsahu.

Žalovaný sa písomne k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) prejednal odvolanie žalobcu podľa ust. § 212 ods. 1 O. s. p. bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 214 ods. 2 O. s. p. a dospel k názoru, že odvolanie žalobcu je dôvodné a treba mu vyhovieť.

Prvostupňový súd síce postupoval v intenciách odvolacieho súdu, keď doručil žalobu a predvolanie na pojednávanie žalovanému. Taktiež doplnil dokazovanie výsluchom svedkov a listinnými dôkazmi, ale z takto doplneného dokazovania vyvodil nesprávne právne závery.

Predmetom sporu je porušenie žalovaným práva žalobcu k jeho právu na obchodné tajomstvo, pričom žalovaný sa v dodatku č. 2 z 1. apríla 2002 k pracovnej zmluve č. 62/1999 zaviazal dodžiavať obchodné tajomstvo žalobcu a zachovávať mlčanlivosť o všetkých poznatkoch a informáciách, ktoré získa v pracovnom pomere u žalobcu, a to po dobu počas trvania pracovného pomeru a následne dva roky po skončení pracovného pomeru u žalobcu. Žalovaný s tým súhlasil. Podľa ust. § 17 Obchodného zákonníka, predmetom práv patriacich k podniku je aj obchodné tajomstvo. Obchodné tajomstvo tvoria všetky skutočnosti obchodnej, výrobnéj alebo technickej povahy, súvisiace s podnikom, ktoré majú skutočnú alebo aspoň potencionálnu materiálnu, alebo nemateriálnu hodnotu, nie sú v príslušných obchodných kruhoch bežne dostupné, majú byť podľa vôle podnikateľa utajené a podnikateľ zodpovedajúcim spôsobom ich utajenie zabezpečuje.

Pvostupňový súd mal za to, že žalobca nepreukázal, čo v rámci obchodného tajomstva považoval medzi poznatky a informácie o spôsobe a systéme práce za tak originálne a jedinečné, že aplikácia tohto spôsobu a systému práce so zákazníkmi pri vybavovaní colných deklarácií je iná a zaslúži si tento postup práce ochranu v rámci obchodného tajomstva.

Prvostupňový súd opomenul na skutočnosť, že obchodným tajomstvom môžu byť pripravované cenové ponuky, akcie na získanie zákazníkov alebo kľúčových obchodných partnerov, analýza trhu, zoznamy obchodných partnerov, pre ktorých podnikateľ vykonáva svoje obchodné služby, atď.

Teda žalobca netvrdil, že systém práce - colné deklarácie - sú v jeho poskytovaných službách iné, tak originálne a jedinečné, že si tento postup zaslúži ochranu v rámci obchodného tajomstva. Preto odvolací súd s takouto interpretáciou obchodného tajomstva zo strany prvostupňového súdu nemôže súhlasiť a postup súdu prvého stupňa nebol v súlade s ust. § 17 a nasl. Obchodného zákonníka, keďže nepochopil, že obchodným tajomstvom môže byť aj zoznam jeho klientov.

Odvolací súd sa stotožnil s názorom žalobcu - odvolateľa, že svedecké výpovede svedkov neboli zo strany prvostupňového súdu vyhodnotené vo všetkých súvislostiach komplexne, že vyhodnotenie súdom prvého stupňa je jednostranné a s predmetom sporu nesúvisí, keďže záver, že práca žalovaného bola dobrá a Ing. K. bol s prácou žalovaného spokojný, a preto využil túto ponuku, by mala význam, keď by predmetom sporu bolo hodnotenie žalovaného ako pracovníka žalobcu. Predmetom sporu je však porušenie obchodného tajomstva zo strany žalovaného. Túto základnú otázku súd prvého stupňa vzhľadom na dôkazy produkované v konaní pred súdom prvého stupňa opomínal a vôbec neskúmal.

Prvostupňový súd však spochybnil metodiku, s akou bol vypracovaný znalecký posudok, čo súdu neprináleží, keďže, ak závisí rozhodnutie od posúdenia skutočností, na ktoré treba odborné znalosti, ustanoví súd po vypočutí účastníkov znalca (§ 127 ods. 1 O. s. p.). Súd prvého stupňa ničím nepreukázal, že by takéto znalosti mal, a preto odvolací súd nemohol akceptovať spochybňovanie metodiky znalca súdom prvého stupňa. Ak mal prvostupňový súd pochybnosti o správnosti znaleckého posudku, mal dať vyhotoviť nový znalecký posudok iným znalcom. To však neurobil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky vychádzajúc z ust. § 17 a nasl. Obchodného zákonníka, § 127 ods. 1 O. s. p., ako i § 157 ods. 2 O. s. p., konštatoval, že prvostupňový súd sa týmito ustanovenia neriadil a vydal rozhodnutie, z ktorého nie je zrejmé, akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie dôkazy (znalecké dokazovanie znaleckým posudkom) a prečo vec právne posúdil tak, ako ju posúdil.

Za týchto okolností v prejednávanej veci neboli splnené podmienky na potvrdenie napadnutého rozsudku a ani na jeho zmenu. Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky

napadnutý rozsudok prvostupňového súdu zrušil podľa ust. § 221 ods. 1 písm. h) O. s. p. a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 221 ods. 2 O. s. p.).

Bude preto úlohou súdu prvého stupňa, aby v novom konaní postupoval v naznačenom smere a vo veci znova rozhodol, a to aj o trovách prvostupňového a odvolacieho konania.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave, 31. marca 2011

JUDr. Darina Ličková, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Michaela Szöcsová